

врахування специфічних умов навчання та використання їх задля досягнення найкращого результату.

На нашу думку, вирішенням проблеми низького рівня мовної компетенції здобувачів вищої освіти є постійна практика майбутніх правоохоронців. Найкраще підходять завдання, в яких потрібно змоделювати ситуацію спілкування з правопорушником, підлітком тощо. Передусім такі заняття роблять процес навчання більш активним, сприяють засвоєнню вмінь, навичок та знань [2].

Через те, що правоохоронці є прямими представниками влади, вони постійно знаходяться в центрі уваги, їхні дії, зовнішній вигляд та культура підлягають постійному оцінюванню. Будь-які відхилення від загальноприйнятих норм можуть викликати негативну публічну реакцію.[3]

Отже, на нашу думку, набуттю майбутніми поліцейськими комунікативних компетенцій, поліпшенню загального рівня мовної культури слід приділяти значно більше уваги, ці заходи могли б мінімізувати випадки непорозуміння та покращити загальний імідж сучасного поліцейського.

Література

1. Жуков Ю.М. Диагностика, и развитие компетентности в общении / Жуков Ю.М., Петровская Л.А., Растянников П.В. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1990. 104 с.
2. Рогинский М. Ю. Игровые элементы активного обучения: СПТ. Л.: Знание, 1991. 16 с.
3. Сидоренко Е.В. Тренинг коммуникативной компетентности в деловом взаимодействии / Е.В. Сидоренко. СПб.: Речь, 2003. 208 с.

Іваненко Гліб Євгенович – здобувач вищої освіти II курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник – Олійник О. С., старша викладачка кафедри українознавства та іноземних мов Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

IMPORTANCE OF COMMUNICATIVE SKILLS DEVELOPMENT FOR BOTH: LEARNING FOREIGN LANGUAGE AND UPLIFTING PROFESSIONAL COMPETENCE OF STUDENTS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

In the context of the international integration of modern post-industrial society, the volume of professionally oriented information in writing in various languages is increasing many times over, and the demand for a faster processing speed is increasing. The modern level of international interaction of specialists-representatives of different ethnocultural communities indicates that proficiency in a foreign language for the purposes of foreign language professional communication is not always sufficient, the need for specially trained professionals who can competently carry out appropriate mediation activities in writing and act as intermediaries between their own and foreign language professional cultures.

The experience of the countries of the European Union confirms our thesis that linguocultural mediation is the most important tool for ensuring social interaction between representatives of different cultures. In many European universities, targeted training of mediators is being carried out today. In the process of their training, considerable attention is paid to competencies in the field of linguocultural mediation and translation. Such specialists receive qualifications in such areas as "language and cultural mediation" or "language and integration mediation" (Germany), "community interpreting" (Austria), "intercultural translation" (Switzerland) [Comparative Study on Language and Culture Mediation: ER].

The current level of international interaction between representatives of different ethnocultural "communities indicates that proficiency in a foreign language is not always sufficient for the purposes of foreign language professional communication. There is a growing need for specialists who are able to act as intermediaries between their own and other professional cultures, to carry out appropriate mediation activities in writing, since in the context of the international integration of post-industrial society, the volume of professionally oriented information in writing in various languages increases many times over, and the demand for its higher speed increases. processing. The experience of the countries of the European Union shows that linguistic and cultural mediation is the most important tool for ensuring social interaction between representatives of different cultures. Mediators are trained at European universities. In the process of their training, considerable attention is paid to competencies in the field of linguocultural mediation and translation. For future lawyers, the ability to carry out linguocultural mediation is in demand in the context of the internationally oriented development of Russia, its integration into the multicultural world community. In addition, the development of a course of teaching linguocultural mediation correlates with the pragmatic orientation of modern education, its integrative tendencies, since it meets the tasks of forming practically oriented complex abilities for multidisciplinary activities in related fields.

It should be noted that the phenomenon of mediation is traditionally studied in various fields of humanitarian knowledge, including cultural and historical psychology [Vygotzky 19821984, Zinchenko 1994, Cole 1997, Lectorsky 2004], philosophy [.Kopylov 2006], law [RichardBirke 1999], conflictology [Meta 2004]. In recent decades, the linguocultural aspects of mediation have been actively

studied, in this direction of analysis, the results of scientific and theoretical research in the field of intercultural & communication and translation studies have been accumulated [Kade 1978, Komissarov 1984, Pilenkina 2005, Atabekova 2011, Kondo, Garzone, Rudvin 2003, Gambier, Zarate, Gohard-Radenkovic, Lussier, Penz 1997, Mikkelson 1996, Taft 1981, Valero-Garcés 2004].

To date, in a number of European countries, special studies have been carried out on the problems of linguocultural mediation, the list of competencies of mediators in the field of languages and cultures has been defined and refined. These competencies synthesize knowledge of a foreign language and translation skills, taking into account the future field of activity of a specialist (first of all, this is law, education, healthcare).

Калашнік Євгеній Олександрович – здобувач вищої освіти II курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник – Царьова І. В., докторка філологічних наук, професорка кафедри українознавства та іноземних мов Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АСПЕКТИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ЛІНГВІСТИКИ ЯК ПРИКЛАДНОЇ НАУКОВОЇ ГАЛУЗІ

Розпочинаючи, варто зазначити, що перші дослідження мови права датуються початком ХХ століття, а здійснювались вони задля вивчення функціональних особливостей стилю мовлення, що використовувався безпосередньо для написання законів. Мета полягала в написанні юридичного тексту таким чином, аби мінімізувати можливості виникнення суперечок під час їх майбутнього застосування.

Юридична лінгвістика є саме тим об'єднувальним компонентом, що пов'язує в собі два таких неймовірно об'ємних поняття як право і мова, а необхідність її функціонування полягає у вирішенні непорозумінь під час взаємодії цих понять, а також саме ця наука слугує фундаментом при здійсненні всебічного вивчення мовних процесів та явищ безпосередньо у юридичному мовленні.

До слова, основними завданнями, вирішенням яких займаються англомовні юрислінгвісти, є дослідження мови і стилю юридичних документів з точки зору не компетентних фахівців з галузі права, а питаннями, які досліджують, є проблеми розуміння інструкцій судді присяжними, особливості лінгвістичної експертизи в судовому процесі,